

τοῖς μὲν δὲ διακειμένους, ὕμεινά δ' ἐστὶ τὰ Α
 κρετ' ἀλὴν δὲκα τοιαῦτα ὄντα. τοῖς δὲ ὀπιθό-
 σσις, ἕτεροὶμοίσι δὲ καὶ πικρὰ καὶ γλυκίαι,
 καὶ θερμὰ, καὶ βάρεια, καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστα. ὁ
 σπουδαῖος γὰρ ἕκαστα κρινεὶ ὀρθῶς, καὶ ἐν ἑ-
 κάστῳ τάλιθδ' αὐτῶ φάσινται. καὶ δ' ἐκεί-
 στῳ γὰρ ἕξιν, ἰδία δ' ἐστὶ καὶ καλὰ καὶ ἡδέα. καὶ
 διαφέρει πλείστον ἴστος ὁ σπουδαῖος, καὶ τὰ
 ληθῆς ἀν' ἐκείσσις ὀρθῶν, ὡσπερ κερὰν καὶ μέ-
 ἔσιν αὐτῶ ὄν' τοῖς πολλοῖς δὲ ἢ ἀπάτη δια-
 πλῶ ἡθελῶ ἔοικε γένεσθαι οὐ γὰρ οὕσα, ἀγα-
 θὸν φάσινται. ἀφροσύνη αὐτῶ τὸ ἡδὺ, ὡς ἀ-
 γασθὸν πλῶ δὲ λυπῶ, ὡς κερὰν, φεύγεισιν.

Κεφάλαιον ζ.

Οἴσπερ δὴ, βουλευτῶ μὲν, τῷ τέλει. Β
 βουλευτῶ δὲ καὶ πορομειτῶ, τῶ πορ-
 τὸ τέλος, ἀπ' αὐτῶ ταῦτα περὶ ἕξις, καὶ πορ-
 μέριση εἶεν αὐτῶ, καὶ ἐκούσσι. ἀπ' δὲ τῶ ἀφ-
 ἐτῶ ἐνέργειαι, ἀπὲρ ταῦτα. ἐφ' ἡμῶν δὴ καὶ
 ἢ ἀρετῆ, ὁμοίως δὲ καὶ ἢ κακίαι. ἐν οἷς γὰρ
 ἐφ' ἡμῶν τὸ πορὰ πειν, καὶ τὸ μὴ πορὰ πειν
 καὶ ἐν οἷς τὸ μὴ, καὶ τὸ ναμ' ὡστ' εἰ τὸ πορὰ π-
 τειν, καλὸν ὄν, ἐφ' ἡμῶν δ' ἐστὶ καὶ τὸ μὴ πορὰ π-
 τειν, ἀφροσύνη ὄν, ἐφ' ἡμῶν καὶ τὸ πορὰ π-
 τειν, ἀφροσύνη ὄν, ἐφ' ἡμῶν. εἰ δὲ ἐφ' ἡμῶν τὸ τὰ
 καλὰ πορὰ πειν, καὶ τὰ ἀφροσύνη, ὁμοίως δὲ καὶ
 τὸ μὴ πορὰ πειν τῶ δὲ λῶ, τὸ ἀφροσύνη καὶ
 κακίαι ἐστὶ. ἐφ' ἡμῶν δ' ἐστὶ τὸ ὀπιθελῶ καὶ
 φιλῶ ἐστὶ. τὸ δὲ λέγειν ὡς

Οὐδέεις ἐκὰν πονηρῶς, οὐδὲ ἄκων μέγαρ,
 ἔοικε, τὸ μὲν, καὶ δὲ τὸ δὲ, ἀλλήθει' μακί-
 ρος μὲν γὰρ οὐδέεις ἀκων. ἢ δὲ μοχθηρία, ἐ-
 κούσσι. ἢ τοῖς γενεῶν εἰρημῶσις ἀμφοσθη-
 πητίσιν, καὶ τὸν ἀφροσύνη οὐ φατέον ἀφ-
 ρῶ ἐστὶ, οὐδὲ γλυκίαι τῶ πορὰ πειν, ὡσ-
 περ καὶ τέκνον. εἰ δὲ ταῦτα φάσινται, καὶ
 μὴ ἐχρῶν εἰς ἀλλας ἀρχαὶ ἀναγαλῶν πα-
 ρὰ τὰς ἐφ' ἡμῶν, ὄν καὶ ἀφροσύνη ἐφ' ἡμῶν,
 καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐκούσσι. τοιοῦ-
 τοῖς δὲ ἔοικε μαρτυρεῖσθαι καὶ ἰδία ὑφ'
 ἕξισιν, καὶ ὑπὸ αὐτῶ τῶ νομοθετῶ.
 καλὰ ζῶσι γὰρ καὶ πτωχευῶν τῶ δρῶν-
 τας μοχθηρὰ, ὅσοι μὴ βία, ἢ, δὲ ἀγνοίαν,
 ἢς μὴ αὐτοῖς ἀπὸ τῶ ἢ καλὰ πορὰ πει-
 τας πτωχῶν. ὡς τῶ μὲν πορὰ πειν, φεύγεισιν,

bene enim affectis salubria ea sunt, quæ
 re vera sunt eiusmodi: morbo correptis
 diuersa. simili modo amara, & dulcia, &
 calida, & grauius, & id genus reliqua. sin-
 gula enim probus vir rectè iudicat: & in
 singulis veram ipsi apparet. In vnoquo-
 que enim habuit propria quædam & ho-
 nesta & iucunda sunt. & in singulis plu-
 rimum fortasse probus vir in dignoscen-
 do eo quod verum est, differt: quippe
 qui tanquam regula ac mensura ipsorum
 sit: plerisque autem è vulgo hominis de-
 ceptio surrepere ob voluptatem videtur:
 quibus scilicet voluptas, licet non sit, bo-
 num tamen apparet. eligunt enim iucun-
 ditatem quasi bonum, dolorem quasi ma-
 lum fugiunt.

CAPVT VII.

CVm igitur voluntate appetibilis fi-
 nis sit, consultabilia autem & eligibi-
 lia ea quæ ad finem spectant: actiones
 quæ circa hæc fiunt, & ex electione, &
 spontaneæ etiam proculdubio sunt. ac vir-
 tutum operationes circa hæc versantur: ef-
 ficitur igitur, vt virtus quoque in nobis &
 similiter vitium sit. In quibus enim in no-
 stra potestate situm est agere: situm est e-
 tiam non agere: & in quibus non agere,
 simili modo etiam agere. quapropter si
 agere eum honestum sit, in nostra est po-
 testate, non agere quoque cum turpe sit, in
 nobis erit collocatum, si item non age-
 re, cum honestum sit, in nobis est, agere
 quoque cum turpe sit, erit in nostra faculta-
 tis. Quod si honesta agere & turpia, & si-
 mili modo non agere in nostra est pote-
 state: id autem erat, vt boni & mali finis:
 in nostra potestate quoque erit, vt & frugi-
 finis, & nequam. Nam dicere neminem
 neque sponte improbum, neque inui-
 tum beatum esse, alterum falsum esse, al-
 terum verum videtur: quippe cum bea-
 tus nemo inuitus euadat: improbitas verò
 spontanea sit. Alioqui iis quæ nunc dicta
 sunt, repugnandum est: dicendūque
 hominem principium minimè esse, ne-
 que actionum sicut filiorum esse genera-
 torem. Quod si hæc videntur, neque in
 alia principia referre actiones nostras pos-
 sumus, quàm in ea quæ in nobis sunt:
 quorum principia in nobis sunt etiam ipsa
 in nobis esse, & spontanea necesse est. His
 attestari & priuatim singuli, & ipsi legum-
 latores videntur: qui eos, qui mala per-
 petrant, castigant ac puniunt, si tamen
 neque vi coacti ea egerint, neque ea igno-
 ratione, cuius ipsi sibi causam non exhi-
 buerint: eos autem qui honesta agunt honoribus prosequantur: vt & hos incitent,

buerint: eos autem qui honesta agunt honoribus prosequantur: vt & hos incitent,